

KLAGANDE

Lunds kommun

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Linköpings dom den 27 maj 2019 i mål nr 8288-18,
se bilaga A

SAKEN

Statlig ersättning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Lunds kommun yrkar att dess ansökan om ersättning för kostnader för vård av K.H. i annat hem än dennes egna ska beviljas. Kommunen redogör bl.a. för innehållet i journalanteckningar från familjehem och utredningshem samt vad en kurator har uppgett om K.H:s situation.

Migrationsverket motsätter sig bifall till överklagandet.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om kommunen har rätt till ersättning för de faktiska kostnader som kommunen har haft för K.H:s vård under ansökt period. Kommunen gör gällande att K.H. vårdas på grund av ett vårdbehov enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU), men att vården ges honom på frivillig väg.

Ersättning ska enligt 29 a § förordningen (2010:1122) om statlig ersättning för insatser för vissa utlänningar lämnas för kostnader för vård som ges till ett ensamkommande barn med stöd av LVU. Ersättning ska även lämnas för kostnader för vård när det finns ett vårdbehov på grund av sådana förhållanden som avses i 2 och 3 § samma lag men vården ges med stöd av socialtjänstlagen (2001:453). Ersättning ska lämnas för kommunens faktiska kostnad per barn och dygn för den del av kostnaden som överstiger beloppet för schablonersättningen.

Som förvaltningsrätten har angett ankommer det inte på Migrationsverket eller, i förlängningen, de allmänna förvaltningsdomstolarna att överpröva en kommuns beslut om vård som sådant i ett ärende eller mål av aktuellt slag. En nödvändig gränsdragning måste emellertid göras mellan sådana omständigheter som avses i 2 och 3 § LVU och andra omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut om vård (jfr kammarrättens dom den 20

september 2019 i mål nr 1675-19). Det kan dock inte fordras att en kommun inkommer med en fullständig utredning. En kommun måste däremot redogöra för vilka omständigheter som har legat till grund för bedömningen av vårdbehovet med en viss konkretion och vilken bestämmelse i LVU vårdbehovet anses hänförligt till samt komma in med tillräcklig information i fråga om vårdbehovet kvarstår under den sökta perioden. Hänsyn måste dock tas till att vårdbehovet kan bli mindre framträdande ju längre tid vården ges den unge.

För att en kommun ska ha rätt till i målet aktuell ersättning, krävs att den unge har ett vårdbehov enligt LVU. Högsta förvaltningsdomstolen har genom rättsfallet RÅ 2010 ref. 24 klargjort att LVU inte kan aktualiseras när ett beteende närmast är att betrakta som ett symptom på en psykisk störning. Detta innebär, enligt kammarrättens uppfattning, att den utredning som en kommun lägger fram i mål av nu aktuellt slag, behöver innehålla uppgifter som tydliggör att förhållandena inte är sådana att LVU inte skulle kunna bli tillämplig med anledning av att beteendet är ett uttryck för den unges psykiska besvär.

Av det kommunen har fört fram kan konstateras att K.H. har avvikit från sin placering, att han har hjälpt en annan ungdom att fuska på ett drogtest samt att han har haft ett dåligt psykiskt mående. Enbart omständigheten att K.H. har ett försämrat psykiskt mående innebär inte att han har ett sådant vårdbehov som avses i LVU. Omständigheterna att K.H. har avvikit och hjälpt en annan ungdom att fuska på ett drogtest är visserligen indikationer på att K.H. har ett vårdbehov men är inte tillräcklig information om K.H:s vårdbehov för att konstatera att det är ett sådant som avses i LVU. Det saknas t.ex. uppgifter om hur ofta och länge K.H. har hållit sig borta, vad han har gjort medan han har varit avviken och när detta har skett i relation till den sökta perioden.

Mot denna bakgrund instämmer kammarrätten i förvaltningsrättens bedömning att kommunen inte har gjort sannolikt att omständigheterna som har legat till grund för beslutet om vård av K.H. har varit sådana som avses i LVU. Kommunen har därför inte rätt till begärd ersättning och överklagandet ska således avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

kammarrättslagman
ordförande

kammarrättsråd

tf. kammarrättsassessor
referent

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LINKÖPING****DOM**
2019-05-27
Meddelad i LinköpingMål nr
8288-18**KLAGANDE**
Lunds kommun**MOTPART**
Migrationsverket**ÖVERKLAGAT BESLUT**
Migrationsverkets beslut den 4 oktober 2018, dnr 7.4.3-2018-28460**SAKEN**
Ersättning enligt förordningen (2010:1122) om statlig ersättning för insatser för vissa utlänningar (ersättningsförordningen)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket avslag kommunens ansökan om ersättning för kommunens faktiska vårdkostnader för K.H. under fjärde kvartalet 2017. Som skäl för beslutet angavs bl.a. att det varken framgår av ansökan eller annat underlag att det förelegat ett sådant vårdbehov som avses i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU).

Kommunen yrkar att den ska beviljas sökt ersättning och anför att det funnits ett vårdbehov på grund av sådana förhållanden som avses i LVU.

Migrationsverket vidhåller i ett omprövningsbeslut daterat den 30 oktober 2018 det överklagade beslutet men förtydligar att prövningen görs enligt en annan paragraf än vad som tidigare angetts och att endast en mindre summa kvarstår efter utbetald schablonersättning. Verket anför även att psykisk problematik, såsom den diagnos K.H. sannolikt har, i sig inte utgör skäl för ett ingripande enligt LVU.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

En kommun kan under vissa förutsättningar ha rätt till ersättning för vård som ges ensamkommande barn och unga med stöd av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Detsamma gäller kostnader för vård som ges frivilligt enligt socialtjänstlagen (2001:453) när vårdbehovet grundas i sådana omständigheter som avses i 2 eller 3 §§ LVU (se 29 a § ersättningsförordningen).

Det ankommer inte på Migrationsverket, eller i förlängningen förvaltningsdomstolarna, att överpröva kommunens beslut om vård som sådant. Där emot måste en nödvändig gränsdragning göras mellan sådana omständigheter som avses i 2 och 3 §§ LVU och andra omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut om vård. I och med detta måste kommunen redogöra för vilka omständigheter som legat till grund för bedömningen av vårdbehovet (jfr 38 § ersättningsförordningen).

I målet anger kommunen att K.H. har riskfaktorer bestående i koncentrationssvårigheter, svårigheter med medkänsla, negativa problemlösningar, tolkningar och attityder, normbrytande beteende, trotsighet och bristfälliga skolprestationer samt att en psykologutredning har visat att han med stor sannolikhet har diagnosen trotssyndrom och att han har ett socialt nedbrytande beteende av allvarlig art. Det lämnas dock inga konkreta uppgifter gällande vad kommunen menar att det socialt nedbrytande beteendet består i och vilka närmare omständigheter som legat till grund för denna bedömning. De uppgifter som lämnats om honom är vaga och generella och ger inte tillräckligt stöd för att K.H. har ett sådant socialt nedbrytande beteende som avses i 3 § LVU. Vidare framgår inte hur den troliga psykiatriska diagnosen påverkar K.H., vilket är relevant eftersom symptom på en psykisk störning i sig inte utgör ett socialt nedbrytande

beteende (jfr Regeringsrättens, nuvarande Högsta förvaltningsdomstolen, avgörande i RÅ 2010 ref. 24).

Kommunen har mot denna bakgrund inte gjort sannolikt att omständigheterna som legat till grund för beslutet om vård varit sådana som avses i LVU. Kommunen har därför inte rätt till yrkad ersättning och överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (FR-03).

rådman

I avgörandet har nämndemännen , och deltagit. Föredragande har varit förvaltningsrättsnotarien .

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från beslutets datum.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.